

عنوان مقاله:

رابطه هوش معنوی و خودکنترلی میان دانشجویان دانشگاههای تهران و شهید بهشتی

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ در دانشگاه اسلامی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمد تابان - Email: M.taban@ilam.ac.ir

میتر نورا صدیق

بیژن عبدالمی

علی یاسینی

فریده صیدی

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این پژوهش، تعیین رابطه میان هوش معنوی و خودکنترلی دانشجویان دانشگاههای تهران و شهید بهشتی است. روش: روش تحقیق، توصیفی از نوع همبستگی و جامعه آماری آن شامل دانشجویان دانشگاههای تهران و شهید بهشتی در گروههای آموزشی علوم پایه، علوم انسانی و فنی مهندسی بوده که از میان آنها ۳۷۴ نفر از دانشگاه شهید بهشتی و ۳۹۰ نفر از دانشگاه تهران به روش طبقه ای تصادفی ساده به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل دو پرسشنامه استاندارد در موضوعات خودکنترلی و هوش معنوی است که روایی آنها از طریق بررسی دیدگاههای خبرگان این حوزه و پایایی آنها از طریق محاسبه ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب برابر با ۹۰۶/۰ و ۹۴۹/۰ تعیین شده است. یافته ها: هوش معنوی ۴۵ درصد دانشجویان نمونه در وضعیت ضعیف و خیلی ضعیف قرار داشته و تنها ۱۶.۸ درصد دانشجویان نمونه در وضعیت قوی و بسیار قوی قرار دارند. خودکنترلی ۳۰.۳ درصد دانشجویان نمونه در وضعیت ضعیف و خیلی ضعیف قرار داشته و ۲۶.۵ درصد دانشجویان نمونه در وضعیت قوی و بسیار قوی ارزیابی شده اند. نتیجه گیری: نتایج نشان می دهد بین خودکنترلی و هوش معنوی دانشجویان دانشگاههای شهید بهشتی و تهران رابطه معنادار وجود دارد. از دیگر یافته ها، تفاوت هوش معنوی دانشجویان گروههای آموزشی مختلف دو دانشگاه و عدم تفاوت معنادار در خودکنترلی دانشجویان گروههای آموزشی مختلف دو دانشگاه است. همچنین نتایج، حاکی از تفاوت معنادار بین دو گروه دانشجویان زن و مرد در خصوص میزان برخورداری از ویژگی خودکنترلی و هوش معنوی است. بین میانگینهای سن دانشجویان در خودکنترلی نیز تفاوت معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

هوش معنوی، خودکنترلی، دانشگاه، دانشجو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1378952>

